

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḳunṭres yekhuneḥ She'elot u-teshuvot min ha-shamayim

Jacob <of Marvège>

<שׂיורממ בקעי>

[Kenigsberg?], [1858?]

רואל איצומהמ סינוקיתו תורעה תצק

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12366](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12366)

קצת הערות ותיקונים

מהמוציא לאור.

		סימן
ובלולב נמי מצינו סטך שאין לו אלא לב א', אולי הכוונה כד"ל ע"פ והיא יושבת תחת חומר, דכתיב גבי דבורה אשה נביאה:	א	
ואת בריתי אק' את יצחק, וכן להלן סי' ח' ויאמר אליהם יצחק כו', הכוונה על הרי"ף. וכ"כ בהעתק שלפני:	ב	—
ואתנה לך החוה"מ אשר כתבתי כו', כדרשת ה"ל בזה במגילה:	ד	—
והאיש כו' לבלתי שמוע אל הכהן, הכוונה על עזרא הסופר, וכ"כ בס' מקור הברכה בה' בע"ק שהביא שם כל התשובה הזו:	ה	—
כ"ה בהעתק אותיות מרובעות, ובהעתק הב' שתח"י הנוסח: על ספרים שאלתי אם ראויין לברך כו' ועי' הרדב"ז כו' שלנו אפי' לדברי ר' יעקב שמתיר כו', ויותר נכון הוא, ע' סי' ז': אקרא יומם כו', דרשוהו במגילה לענין מקרא מגילה:	ו	—
כן דודי, דרשוהו בזהר על יצחק (והכוונה על הרי"ף עמ"ש סי' ב'): ע' ס' ל"ה:	ח	—
ואין מולחץ כ"א בה"ש, אולי צ"ל ואין מניחין כו': על סכ"ח, וצ"ע:	שם	
	יז	—
	כא	—
	לו	—

על

ע"ל סי' ס"ט, ובהעתק הי' כחוב כאן ולואי
החמורות שמרו, ונ"ב לא נאמר כ"א לבאים
בחצרות מלכים:

נ סימן

ד' השאלה צריכין ביאור:

נד —

עין בספר חוספות אהרן מהרב הגאון מו"ה
אהרן זצ"ל אב"ד דק"ק פינסק, מביא שם ג'
שאלות אלו והתשובה, ומפלפל שם באורך
בענינים האלו בסוגיות הש"ס בבלי וירושלמי,
ושיטת רש"י והרו"ה ז"ל, עש"ב במס' ר"ה שם.
כגון בדיוחא כשרה (בהעתק הב' ליתא לג' תיבות
אלו), צ"ל טרפה:

ס —

סג —

כדי שלא להסליף הנייב חלק הצחתי פס ונדגליות יקרה ונלסון רצינו
הגדול הגר"א ז"ל צליקוטיו וי"ט צהצנת ענין סלמנוס.

ידוע כי א"ס אין לחשוב בו כלל וכלל. ואסור אפילו לכנות
בו שם חובת המציאות כי אפי' ספירה הראשונה קורין
אין ושניה מכנים יש שידענו שהוא נמצא וזה לכד משיגין ממנו
משא"כ בראשונה וכ"ש בא"ס ית"ש שאסור לחשוב בו כלל
וכלל ואפי' א"ס אסור לקרות ומה שאנו מדברים בו בספירות
הכל ברצונו והשגחתו שידוע מצד פעולותיו וזה הכלל לכל דרכי
הקבל' וידוע שכשם שהוא בכ"ת כן רצונו וזהו א"ס לרצונו
הפשוט ואף בזה אסור לחשוב כלל וכלל רק ידוע שהעולמות
הם בעלי תכלית והכל במספר וע"כ צמצם רצונו בכריאת העולמות
וזהו הצמצום והקו הוא השגחתו במעט מן המעט ואף בזה
המועט אין העולם כדאי עד שאף בזה נקרא א"ס בערך העולמות
שא"א להשיגהו ויש ב' השגחות בכלל ובפרט הוא באדם בזה
העולם וכן בכל העולם והשאר הם בכללות בהשקפת האדם
וזהו עיגולים ויושר וכל ישראל ביחד הם אדם אחד ויש בהם
ראש ושאר אברים וגידיים תרי"ג שרשים שבא' ראשית השגחה
כמו מרע"ה וזהו החילוק שבין הכלים דא"ק ושאר עולמות וד'
אותיות הוי"ה הם כללי ההנהגה חד"ר והמקבל והכלים והפנימיים
הם היכולת והרצון. והרצון אינו משתתף והוא שם העצם
משא"כ בכלים שכל שנותן לו כח ויכולת מאת השי"ת נקרא
בשם אלהים ולכן האצילות מאירים לבי"ע ואלו ב' כללות אנו
משיגים מאתו ית' רצונו ויכולתו והנה השגחתו ורצונו הקדום
שנקרא א"ס צמצם שסלק מכל והאציל השגחה פרטיית
דקה לא סילוק מרצונו שישאר דקה כי בא"ס אי אפשר
לומר שום חלק כי החלק ג"כ בלתי בע"ת ואמר שם כי הצמצום
הי' במרכז ר"ל כי בו' מרות הוא הנהגת העולם שהוא מתנהג
ברצונו שהם ז"ת והיכל הקודש מכון באמצע וק' ונקודה האמצעות
וכן ביושר הוא בין ת"ת ויסוד וכמ"ש בפת"ד ועיקר בריאת
העולם בשביל מלכותו להגלות ולכן היא קשורה בגויה וזה העבודה
צורך גבוה ובוה תלוי המעשה שלנו והע"ס הוא הכל ברצון
האלהי

האלהי כי הוא כמו באדם מקודם מתעורר ורוצה לעשות הדבר
וזהו ספירה ראשונה אין ואין ניכר כלל בפעולה ואח"כ מצויר
איך לעשות הדבר בפרטות וזהו בינה אם הפרטים שהם הבנים
זה נגלה למושה רעה"ש אבל טעם הדברים שהם דוקא בצויר
זה לא נגלה לו וזהו חכמה ואח"כ כשיצאו הדברים להויה מ"מ
ישומר הדברים בצוירם וזהו חיות הדברים ושפעם וזהו דעת שיודע
הדברים אחר הויתם ואינה ספירה בפ"ע כי הספירות הם בהויתם
ויציאתם בראשונה לגבול הויה וז"ת הם הדברים עצמם והם ג'
כלי ההנהגה חד"ר להנהיג אומה או אדם לפי המשפט והצדק
וזה אינו אלא לפרקים כמו בפרעה בים סוף ואף לצדיקים
ואתחנן אל וגו' וכן חסד אבל הוא יותר בזמן והוא לישראל
על ים סוף שנאמר מה תצעק אלי וגו' והכן מאוד והנהגתם
במדבר ולכל אדם אבל הנהגת העולם בכל זמן הוא ברחמים
גמורים וכן בעוה"ב בג"ע העליון וניהנם וכינונים אבל התחתונים
בעוה"ז אי אפשר להנהיג בהם ולכן מתנהגים ע"י ג' אחרונים
נה"י כולם ממוזגים ומלכות הוא תכלית הבריאה והוא דמיון
מצות מילה שכל המצות אין פועלים בנפש בלעדה כמו זכר
בלא נקבה כו' עכ"ל והאריך עוד שם בדברים נוראים וכתב
עוד שם כבר כתבנו במ"א שהע"ס הם ג' ברצון הרצון והחכמה
והצויר וג"ר הם הנהגה בעוה"ב וג' תחתונות בעוה"ז והם מתמוזגות
ועוד שהם להיפוך כי עם הצדיקים וסביביו נסערה מאד וכו'
ולרשעים משלם כו' ויסוד הוא הנהגת העולם בכללם וזהו שמחבר
הנוקבא שהוא התכלית נקרא כתר נעוץ סופם בתחילתם שהוא
התכלית כלל הרצון ועוד האריך שם הרכה בענין העיגולים
ויושר והתלכשות הפרצופים וסוד עולמות למעלה מאצילות הכל
בדברים נוראים פנימיים כו' עכ"ל:

וידעתי שקצרתי במקום שהי' ראוי להאריך, אך היכא
 דלא אפשר שאני, כי לא נמצא אחי בדפוס אף
 ס' א' (וע"כ לא באו ציוני המקראות ומ"מ בש"ס ופוס')
 והמלאכה נמהרה, והרן אותי לכ"ז בהרפסת זה השו"ת מן
 השמים ידונו אותו לכ"ז, המ"ל.

במל
 ומוכ
 אליו
 חב
 הכ
 בד
 יצד
 נצא
 rdt